

La Mulți Ani, ROMÂNII! La Mulți Ani, ROMÂNIA!

A mai trecut un an. La sfârșitul căruia, ca orice bun creștin, trebuie să ne facem un bilanț. Să vedem realizările și nerealizările. Și, ca să fim corecți, trebuie să pornim de la suflet, căci el este nemuritor și veșnic. Ne punem întrebarea ce am făcut pentru sufletul nostru și ce ne propunem pentru anul care începe.

A fost un an greu. Aproape toți oamenii recunosc acest lucru. Este ceva nefiresc ceea ce s-a întâmplat și care continuă să frământă ființa noastră și lumea înconjurătoare. Am întâlnit anul acesta oameni pe care nu mi-aș fi dorit să-i regăsesc în neamul nostru. Oameni înstrăinați de Dumnezeu, în dușmănie cu El, autosuficienți, autonomi, care se consideră ei înșiși Dumnezeu. Conducători care ne pretind să ne supunem lor necondiționat, chiar dacă nu ne reprezintă oficial și care s-au cocoțat acolo sus prin înșelăciune, furtișag, dar mai ales prin nepăsarea celor care n-au binevoit (poate din lehamite) să se prezinte la vot ca să-și spună cuvântul. Vremuri tulburi în care au fost promovați bărbați care se pretind femei și femei care se pretind bărbați. Te apucă scârba când îi vezi cum mășăluiesc fără rușine pe sfânt pământ românesc. Acestea au fost promovate de autorități, care le protejează drepturile cu prețul încălcării drepturilor noastre.

Am asistat la idei trăsnite, care sfidează bunul simț, am văzut oameni de o crasă incultură care confundă sexul cu genul. Atât de reduși la minte încât ignoră datele biologice ale pruncului născut, lăsându-l pe el să aleagă dacă este băiat sau fată. Nu s-au pomenit până acum în neamul nostru astfel de gândiri. Copii smulși din sânul familiei, sub pretextul că părinții lor sunt prea religioși sau prea tradiționalist-conservatori. Copii educați în școli ca să-și reclame părinții la poliție pentru cele mai banale motive. Tendințe de globalizare excesivă și chiar de dictatură mondială, ca abolirea proprietății private, dizolvarea

LA CUMPĂNA ANILOR

suveranității naționale - la care asistăm stând cu mâinile în sân - sacrificarea intimității, sub pretextul întăririi securității persoanei.

Toate acestea sunt izbitor de asemănătoare cu principiile marxiste și comuniste. Oameni fără pic de educație și cultură pretind că formează omul nou. Omul nou care să nu mai creadă în Dumnezeu. După mintea lor stricată, omul nou ar urma să abandoneze aceste instituții, cum ar fi Biserica, patria, familia. Pentru ei aceste instituții sunt considerate învechite.

În schimb promovează concepte noi de viață care frizează ridicolul. Familia, după ei, ar urma să devină o simplă alăturare de persoane, indiferent de sex, care, în lipsă de copii naturali, vor înfia copii, vânând familiile noastre. Bisericele, în care credincioșii și-au aflat alinare sufletească, ar urma să devină spații sociale, săli de spectacole sau simple muzee (ca în Occident, unde deja se întâmplă acest lucru). Patria, pentru ei, ar urma să fie considerată un moft naționalist. Iar democrația ar putea deveni un concept desuet, pentru că popoarele - spun ei - nu mai sunt în stare să-și decidă singure soarta.

Drepturile omului sunt călcate în picioare, că de, noi tot timpul suntem în pandemie și în lockdown. Libertatea, de care nici Dumnezeu n-a îndrăznit să Se atingă, este îngrădită grosolan, pentru că așa consideră necesar noii stăpâni ai lumii.

Cine sunt acești „iluminați arhitecți” ai Noii Ordini Mondiale? Aceștia sunt cei care și-au propus construirea unei „lumi altfel”. Această Nouă Ordine Mondială și-a propus să renunțe la Dumnezeu și la principiile morale recomandate de El. Oare au citit ei Sfânta Scriptură în care Hristos ne spune că „fără Mine nu puteți face nimic”? Câte imperii n-au căzut în decursul istoriei, unul după altul, pentru că L-au alungat pe Dumnezeu din civilizația lor. Lumi dispărute, uitate de istorie. Și nici Europa nu este departe de această situație.

Am fost lovit profund în suflet când am văzut ce idei năstrușnice s-au născut în neamul nostru. Dar am fost învățați să dăm vina pe alții, cum ar fi Bruxellesul. Dar nu, nu de acolo ne vine tot răul, ci răul pleacă de aici, din noi. De aceea trebuie să fim foarte atenți pe cine promovăm să ne reprezinte acolo sus, să ne apere și să ne reprezinte cu cinste.

Să cunoască bine istoria acestui popor. Să nu uităm niciodată că după revoluție am fost un stat experiment și pe seama noastră s-au probat cele mai tâmpite idei. Dacă mergem tot așa, curând ne vom pierde și sfânta pâine de la gură. Ne-au furat, încetul cu încetul, tot ce aveam. Cu acte în regulă... Ne-au vândut până și pământul de sub casă. Măcar să nu-L părăsim pe Dumnezeu, căci El poate suci firul istoriei atunci

când nimeni nu se mai așteaptă.

Așa încheiem anul acesta. An plin de frământări. Și ne întrebăm ce va fi mâine. Va fi foarte bine, căci ni se măresc salariile, pensiile, lumina, gazul, benzina. Iar când tragem linie, rămânem mai cu nimic. Dumnezeu să ne ajute, să ne trimită oameni corecți, care să ne reprezinte, iar noi să muncim serios acolo unde ne este locul, în școală, pe ogor, căci întreprinderile românești s-au dus pe apa

sâmbetei. Ce frumos spunea poetul anonim: „Doamne, nu uita de noi/ Suntem săraci, plini de nevoi/ Doamne, ocrotește-i pe români/ Suntem săraci și plini de-amar/ Plânsu' nostru-i în zadar/ Doamne, ocrotește-i pe români./ Săracă țară bogată/ Mult ai trăit supărată/ Doamne, ocrotește-i pe români”. Amin! (*Spicuri din Pastorală de Crăciun a PS Sebastian, Episcopul Slatinei și Romanaților). ❀

Părintele Dinu

SFÂNTUL IERARH VASILE CEL MARE, ARHIEPISCOPUL CEZAREEI CAPADOCIEI

Anul începe cu un sfânt care ocupă în Biserică un loc cu totul special. Să luăm aminte la viața și familia lui. Personalitate polyvalentă, Sfântul Vasile cel Mare a excelat în toate activitățile pe care le-a întreprins. A fost un preot de excepție, mare liturghisitor și prieten de nădejde, pedagog de clasă și organizator înăscut, teolog profund și un adevărat om de știință. A înființat nenumărate instituții de asistență socială.

S-a născut în Cezareea Capadociei prin anul 330, într-o familie care a dat mulți sfinți. Tatăl său era retorul Vasile, iar mama sa se numea Emilia. Bunica din partea tatălui, Macrina cea Bătrână, fusese ucenică a Sfântului Grigorie Taumaturgul și a avut de suferit în timpul persecuțiilor lui Dioclețian (284-305). Familia Sfântului Vasile era numeroasă, cu zece copii, dintre care trei au fost episcopi – Vasile, Grigorie de Nyssa, Petru de Sevasta, iar cinci au fost monahi, cei trei dinainte și Naucrati și Macrina cea Tânără. Șase sfinți au fost în familie: Macrina cea Bătrână, Emilia, Vasile, Grigorie (de Nyssa), Petru și Macrina cea Tânără.

Deci toți copiii au fost creștini. Sfântul Vasile și-a continuat educația în școlile din Cezareea Capadociei, unde l-a cunoscut pe Sfântul Grigorie Teologul, apoi în școlile din Constantinopol și, în fine, la Atena. A fost prieten cu Sfântul Grigorie de Nazianz. Viața lor studențească e model pentru teologii dintotdeauna. Ei cunoșteau doar două drumuri: al școlii și al Bisericii.

Sfântul Vasile s-a întors în țară pe la anul 355, iar pentru că toată viața a avut parte de suferințe fizice, a învățat medicina. A primit Taina Sfântului Botez în anul 357. După ce face o primă împărțire a averii sale la săraci, pleacă în călătorie în Egipt, Palestina, Celesiria și Mesopotamia, pentru a întâlni renumiți asceți. La întoarcere înființează o mănăstire în Pont, pe malul râului Iris, organizată după criteriul obștei, și-l cheamă pentru a fi alături de el pe Sf. Grigorie Teologul. Îmbină munca manuală cu rugăciunea și cu râvna intelectuală. Scrie aici „Regulile vieții monahale” (Regulile mari și mici) și pune bazele „Filocaliei” împreună cu Sfântul Grigorie Teologul.

Hirotonit preot de Episcopul Eusebiu, îi devine acestuia bun sfătuitor. În anul 368, cu prilejul unei mari foamete, Sfântul Vasile organizează admirabil asistența socială și face a doua împărțire a averii sale săracilor. În anul 370, murind episcopul Eusebiu, Sfântul Vasile este ales în locul acestuia. Reorganizează Biserica de sub jurisdicția sa, impunându-se printr-o uriașă

activitate dogmatică, pastorală și socială, susținând lupta Sfântului Atanasie cel Mare contra arienilor și apărând învățătura creștină niceeană.

Sfântul Vasile a fost un suflet mare, cu o minte laborioasă și exactă. A luptat pentru alinarea suferințelor celor mulți, nefăcând discriminare între oameni și credințele lor. A înființat instituții de asistență socială numite Vasiliade: azil, ospătărie, casă pentru reeducarea fetelor alunecate, spital (și de leproși), școli tehnice.

A împodobit serviciul divin cu Sfânta sa Liturghie, ce se săvârșește de zece ori în cursul anului bisericesc. A fost pretutindeni prezent, i-a sprijinit moral și financiar pe tinerii cei mai dotați din școli, convins fiind că Biserica are nevoie de întăriri permanente pentru atingerea scopurilor ei divino-umane.

Sfântul Vasile a trecut la cele veșnice pe 1 ianuarie 379, la doar 49 de ani, fiind numit încă de pe atunci cel Mare. Era cel Mare ca exponent al doctrinei creștine și ca autor de omilii folosite de suflet, mai mare încă în viața practică, în rolul său de cleric al Bisericii și de om al faptelor.

Este cunoscută corespondența arhiepiscopului de Cezareea Capadociei cu Biserica din Scitua pentru a fi trimise în Asia Mică moaștele Sfântului Sava, care a fost înecat la 12 aprilie 373 de către goți în râul Museos, identificat cu râul Buzău. Influența Sfântului Vasile cel Mare în monahismul românesc s-a făcut prin Sfântul Nicodim de la Tismana (†1406), iar mai târziu prin Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț (†1794), dar și pe alte căi, astfel că viața monahală din Biserica Ortodoxă Română are un pronunțat caracter vasilian.

Patriarhia Ecumenică îi va ridica, la 10 octombrie 1776, pe mitropolii Ungrovlahiei la treapta de locuitori ai Cezareei Capadociei, poate pentru că Biserica Ortodoxă Română a păstrat ideile creștine ale Sfântului Vasile cel Mare. ❀

ÎMPLINIRI ÎN ANUL 2021 ȘI SPERANȚE PENTRU ANUL CE VINE

Din mila lui Dumnezeu, în anul 2021 s-au finalizat lucrările la grădinița Șerban Vodă. Această grădiniță a fost dată în folosință, iar copiii bisericii s-au bucurat de un nou lăcaș de cult și cultură. Tot în acest an a fost finalizată lucrarea cantinei sociale și a bucătăriei, dotate după ultimele norme europene. Rămâne ca în anul următor să ne putem desfășura activitatea în acest centru social și dacă până acum aproape 550 de oameni au servit masa gratuit în biserică, nădăjduim ca în anul 2022 să putem oferi o masă caldă pentru multe alte grupuri defavorizate.

În ceea ce privește nerealizările, dorim să continuăm lucrările la centrul social, urmând să dăm în folosință 9 garsoniere pentru bătrâni, 2 apartamente pentru slujitorii bisericii și 14 camere pentru casa de oaspeți. Bunul Dumnezeu să ne ajute ca să putem duce la bun sfârșit această lucrare deloc ușoară. Țin să mulțumesc celor care au sprijinit această lucrare misionară și prin contribuția lor am putut continua aceste lucrări.

Totodată, vreau să mulțumesc părinților slujitori pentru frumoasa prestație pe care au avut-o în anul 2021 și mai ales părintelui Eugen Moraru, care, începând cu 1 octombrie s-a pensionat. Au fost mulți ani de împreună slujire și în acest timp i-am admirat tenacitatea, actul pastoral și mai ales cultura teologică, toate acestea îmbrăcate în haina smereniei.

Doresc să mulțumesc Părintelui Prof. Univ. Dr. Ioan Caraza, care, cu timp și fără timp, a fost alături de noi la fiecare slujbă. A ridicat nespuse de mult eticheta intelectuală a parohiei noastre, discret, cu o pregătire teologică ortodoxă de rară frumusețe și corectitudine, dar mai ales prin acupunctura sa duhovnicească ne-a fost alături mereu.

Țin, de asemenea, să mulțumesc domnului Marian Stoenică, angajat al TVR, fiu credincios al bisericii noastre, cel care, cu timp și fără timp, a actualizat site-ul și Facebook-ul bisericii. Prin munca sa, parohia noastră a urcat în top pe internet, fiind apreciată de mulți credincioși și clasificată pe locul 2 după Patriarhia Română.

Mulțumesc doamnei Maria Buleu, care de 11 ani se ocupă de ziarul parohiei, astăzi ajungând la foaia duminicală cu numărul 567, aducând în acest timp în casele tuturor Cuvântul lui Dumnezeu și făcând din fiecare ziar o pagină de istorie. Îi mulțumim

pentru stăruință, perseverență și aleasa pregătire teologică.

Mulțumesc părintelui Adrian Chiriță pentru felul în care a răspuns la toate chemările și mai ales pentru ascultarea de care a dat dovadă cu multă smerenie. Cine ascultă nu pierde!

Începând cu anul 2018 și până în anul 2022 biserica noastră a fost reprezentată cu cinste de Consiliul și Comitetul Parohial. Se împlinesc 4 ani de la ultimele alegeri. Au fost tot timpul la dispoziția noastră Consiliul și Comitetul Parohial. Au slujit în tăcere, fără cârtire, fără să-și calce jurământul, înscriindu-și numele, prin acest comportament, în cartea nemuririi. Ei toți vă sunt cunoscuți, dar aș numi pe câțiva dintre ei: Cătălin Mocanu, Gică Toia, Nicolae Zamfir, Constantin Bratu și Adrian Răcaru. Dumnezeu să le răsplătească tuturor boierește și le comunic pe această cale că la noile alegeri din 2022 nu voi înlătura pe nici unul dintre ei din slujba pe care au avut-o și că vor rămâne întotdeauna în preocupările noastre, acordându-le cinstea cuvenită și rugând pe bunul Dumnezeu să le plătească boierește o măsură clătinată și cu vârf, așa cum se spune în Evanghelie.

Mulțumesc corului condus de Gabriel Mihai Niță pentru felul în care și-a făcut datoria față de Dumnezeu și față de Biserica Lui, oameni cu aleasă pregătire profesională, artiști deopotrivă, profesori de muzică și celor care, cu darul lui Dumnezeu, slujesc de o viață Biserica prin cânt, cu vocea lor specială și cu râvna pe care au avut-o în slujirea lui Dumnezeu.

Mulțumesc doamnei Mihaela Plăian, ingineră de profesie, cu multă pregătire, fiică de preot basarabean, care ne-a slujit și suportat atâția ani, nu numai îngrijind biserica - care arată impecabil - dar și

desfășurând ample activități tehnice în cadrul parohiei noastre.

Am simțit în ultimul timp prezența doamnei Magdalena Pencea, văduvă de cinste și cu nume bun, care nu numai că se îngrijește de tinerii parohiei, dar înfrumusețează cu timp și fără timp biserica lui Dumnezeu, dând dovadă de multă răbdare, pregătire teologică și mai ales de multe calități duhovnicești. Sigur, vorbind despre acestea îmi asum riscul de a o supăra, dar totuși sunt dator să-i mulțumesc.

În sfârșit, vă mulțumesc dumneavoastră tuturor, celor care ați participat la fiecare slujbă și astfel ați împodobit biserica cu prezența dumneavoastră și ați susținut cu banul văduvei activitatea bisericii. Toate contribuțiile dumneavoastră din ultimul timp se regăsesc în ceea ce împreună am lucrat. Vă mărturisesc că prezența dumneavoastră ne-a mobilizat la și mai multă lucrare. Iar Dumnezeu, prin harul Său, a făcut ca să crească totul.

Am apreciat pe acei oameni care, cu bănuțul lor, au cumpărat lumână și tămâia, pâinea și florile, jertfa bineplăcută lui Dumnezeu, adusă cu inimă curată. Acest „cu inimă curată” a parohiei noastre m-a determinat să rămân tot timpul în luptă și ca un gospodar să scot vechi și nou din tezaurul Bisericii pentru turma lui Dumnezeu, adică pentru Biserica pe care a câștigat-o cu scump sângele Său.

Chipurile dumneavoastră în rugăciune cu pruncii, cu tinerii au făcut ca biserica noastră să fie în admirația multor episcopi, chiar a Preafericirii Sale, Patriarhul Daniel, care, în 14 noiembrie 2012, în biserica noastră spunea: „Această biserică este binevenită într-o zonă care pare mai mărginașă a Bucureștilor, dar care devine centrală prin importanța ei spirituală”.

Părintele Dinu

PENTRU O LIBERTATE ÎN ADEVĂR

Pășim într-un an nou, cu credință și cu dorință de mai bine. Deși suntem la sfârșitul celui de-al doilea an de pandemie, de crize, de nesiguranță și de teamă. Dar ca să trecem peste toate, să primim putere de a merge mai departe, am învățat din toate întâmplările și încercările acestui an și ne-am pus viața noastră și a familiilor în mâna lui Dumnezeu.

Pentru mai toți anul acesta a fost un an greu. Pandemia a continuat. Anunțat cu surse și trâmbițe, ca un panaceu universal, vaccinul care a fost adus în zilele Crăciunului trecut în mai toate țările europene s-a dovedit a nu fii chiar atât de minunat pe cât i se făcuse reclamă.

Așa cum de Crăciun așteptăm Nașterea Pruncului Iisus, Cel promis lumii de la căderea din Rai și trimis omenirii pentru răscumpărarea ei din păcat și pentru mântuirea omului, așa și acest vaccin venea ca singura și minunata salvare a oamenilor din crunta epidemie a covidului. Imunizarea sigură, fără efecte adverse, care ne aducea libertatea, era promovată la începutul anului pe toate canalele media. Vaccinul promis a fost făcut în primele luni de mulți oameni. Apoi, rata vaccinării a încetinit la noi. Pe de o parte pentru că nu mulți oameni voiau să se supună unui experiment, pe de altă parte pentru că studiile, cercetările și realitatea arătau că vaccinul nu este atât de sigur precum se spunea, nici nu imunizează - adică nu mai faci boala - iar uneori nu faci numai forme ușoare. Efectele adverse sau letale au apărut și ele. La un moment dat o doză, două, trei nu mai erau de ajuns ca să-ți asigure o relativă protecție. Iar spre sfârșitul acestui an se constată că nici procentele mari de vaccinare nu sunt o garanție pentru a nu contracta această boală. Rata de infectare este enormă în țările Europei unde procentul de vaccinare este de 70-90% din populația adultă. Vorbim de zeci de mii, chiar sute de mii de infectați pe zi, ajungându-se la concluzia că în cazul noii variante omicron vaccinul nu face față. De la o așa zisă eficiență a vaccinului la început de peste 95%, am ajuns la o eficiență de mai puțin de 30%. Dar ni se promite că dacă vom face în continuare a treia, a

patra doză, suntem în siguranță, nu murim.

Am vorbit de multe ori despre covid, vaccin, tratamente, accesul la sistemul medical din România. N-aș vrea să mă repet și nici să vă rețin cu lucruri grave în aceste zile de sărbătoare. Vreau însă să vă aduc aminte ce vă spuneam la începutul anului 2021: că avem nevoie în acest an de multă înțelepciune. De ce? Pentru a face alegerile benefice pentru noi, nu cele dictate de unii și alții de la nivel național și internațional. Pentru că, fie că nu știu, fie că nu vor, fie pentru că așa este politica momentului, autoritățile ne spun și ne îndeamnă să facem ce este util pentru binele comun, nicidecum pentru binele personal, al fiecăruia. Așa se face că ceea ce ni se spune la un moment dat și „este sigur 100%”, în câteva luni se schimbă radical concluziile științifice și ni se prezintă un alt adevăr științific absolut, cu viață la fel de lungă, de maxim câteva luni.

Și pentru că nu mai suntem atât de creduli ca la început (nu numai noi românii, ci și mulți cetățeni ai lumii) au început să ne impună, în numele sănătății și al libertății, cât mai multe restricții și condiționări. Trăim în lumea lui „dacă”. Dacă te vaccinezi, ai voie să intri cam peste tot; dacă iei certificatul, ai voie să te duci la muncă. Și așa mai departe. Dacă nu, e alegerea ta, dar nu mai poți să mergi la serviciu, la școală, să intri în instituții publice. În locuri ESENȚIALE pentru viața ta.

După doi ani de lockdown-uri deloc eficiente, de măsuri medicale și terapeutice bazate predominant pe vaccinare, iată că nu am rezolvat nici pe de parte problema acestei pandemii.

Mai grav este că măsurile pandemice luate au încetinit economia, au falimentat multe firme și activității,

prețurile la energie și gaze au crescut mult, iar inflația este deja doar la începutul creșterii sale. Un cerc vicios din care cu greu se va mai putea ieși, în condițiile în care guvernarea a fost din ce în ce mai dezastruoasă în ultimii 30 de ani, culminând cu ultimii doi, care s-au suprapus cu pandemia.

Partea bună a situației este că în acești ani am descoperit valorile adevărate ale vieții, ne-am dezbrăcat un pic de mofturi și de lucruri superficiale. Ne-am apropiat de familie, am apreciat mai mult ceea ce aveam - sănătate, un loc de muncă decent, familia. Dar cel mai important este că încercările din acești ani ne-au apropiat mai mult de Dumnezeu. De credință, de Biserică, de rugăciune, de slujbe, de Sfintele Taine.

Pe acestea vă rog să le aveți în vedere în primul rând în anul care vine. Și bucurați-vă de tot ce vă dă Dumnezeu. În acest an, pe lângă înțelepciune avem nevoie de curaj. Nu vă mai lăsați manipulați și mințiți, informați-vă cât mai bine și faceți-vă propriile alegeri. Apoi învățați să scăpați de frică: de frica paralizantă în fața bolii, de frica zilei de mâine, de frica de sărăcie și de multe alte frici. Lepădați-vă de ele. Căci frica vă face vulnerabili în fața încercărilor și vă face incapabili de a gândi, de a vă apăra, de a protesta, de a acționa.

Și mai ales întăriți-vă în credință. Unul pe altul și fiecare pe sine. Creșteți-vă copii în credință și le veți da cea mai scumpă moștenire pe care un părinte o poate lăsa copiilor lor. Anii ce vin ne vor aduce mari și multe surprize. Dar cu Dumnezeu vom primi toate câte ne sunt de folos.

Vă urez un an mai aproape de Dumnezeu! La mulți și mântuitori asemenea ani! ❀

Maria Buleu, teolog